

forslag blive henvisse, og jeg drifter mig ikke til at haabe, at det skal faa en lettere og hurtigere Gang end de andre.

Brandes: Jeg vil begynde med at takke det ærede Medlem for de Oplysninger, han gaar om, hvorledes dette Arbejde fremmedes, idet der altsaa er Gaab om, at det kunde blive afsluttet i en nogenlunde nær Fremtid. Iøvrigt maa jeg strax sige, at det maa være en Misforstaaelse, hvis det ærede Medlem troede, at jeg havde sagt, at han havde udtalt sig om Tilveiebringelsen af en ny Fundats. Jeg sagde, at hans Ord dengang ikke maatte misforstaaes, men at jeg havde misforstaaet dem. Jeg tror, at det laa overordentligt nær at gjøre det, fordi Ordet „revideret“ var brugt, og fordi der fra saa mange Sider her i Salen var talt om Tilveiebringelsen af en Fundats, og jeg tror ikke, at noget af de ærede Medlemmer, som talte — jeg erindrer det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) og enkelte andre —, tænkte paa en blot Samling af de gjældende Fundatser og Bestemmelser. Derfor synes jeg, at Misforstaaelsen laa nær, og hvis det ærede Medlem, jeg kan sige paa Universitetets Begne, da det ærede Medlem jo er en Repræsentant for det her i Salen, havde sagt: Om en ny Fundats er der ikke Tale, men vi ville samle, hvad der foreligger, og ville præsentere det i en bedre Skikkelse, end det nu er muligt at forelægge det, saa tror jeg, at det havde gjort en vis Virkning her i Thinget og ikke ganske den samme Virkning som de Ord, han benyttede. Jeg forstaaer ikke, hvorledes Ministeriets klare Brev til Konfistoriet har kunnet misforstaaes paa den Maade, som stet er. Naar det i Skrivelserne hed, „at Ministeriet begjærede Konfistoriums Udtalelse om, hvorledes Tilveiebringelsen af en ny Fundats for Universitetet efter dets Skjøn rettest fattes i Gang“, saa synes det mig virkelig, at dette handler om en ny Fundats og ikke paa nogen mulig Maade om den gamle Fundats. Det er ganske vist sandt, at Ministeriet synes at være fornøjet med Universitetets Svar, Ministeriet erkjendte, at Konfistoriet i Hovedsagen delte Ministeriets Tanke, men det havde jeg opfattet paa den Maade, som om Ministeriet mente, at der var ikke Nødvendighed om med det hvide Konfistorium, og derfor vidste at nøjes med, hvad der kunde opnaas; men at Ministeriet for Alvor skulde mene, at det fik Svar paa, hvad det spurgte om, det tror jeg ikke, at nogen upartisk Læser af disse Aktstykker kan mene. Nu siger det ærede Medlem, at man klarede, hvad der egentlig var Meningen. Det tror jeg ikke, man klarede for sig, saa godt man kunde, det var Sagen. Men disse Yttringer om, hvad der faldd ind under Lovgivningsmagten og hvad under den administrative Magt, vare paa ingen mulig Maade noget virkeligt Svar paa, hvad Ministeriet spurgte om; Ministeriet vilde have Noget at fore-

lægge, at meddele dette Thing, det vilde kunne sige til dette Thing: Der arbeides fra Universitetets Side paa en ny Fundats, men det ønskede ingenlunde at komme til Thinget og sige, at Konfistorium havde sine Anskuelser om, hvad der hørte til det Administrative, det vil sige omtrent alt Andet end dette Lovforslag, og forøvrigt mente Konfistorium, at Lovgivningsmagten kun havde at gjøre med Lønninger og Bevillinger. Selv det nuværende Lovforslag gaar i et enkelt Stykke ind paa dette administrative Omraade, som det ærede Medlem siger er saa absolut udelukket fra Lovgivningsmagtens Medvirning. Saaledes bestemmes det i § 5, at Universitetets Senior ikke længere skal være fritagen for at holde Forelæsninger. (Gloss: Det staar i den gjældende Lov). Ja, men saa har den ældre Lovgivning optaget administrative Bestemmelser ligesom denne. Jeg kan nu heller ikke indse, at ikke mange af de Ting, som det ærede Medlem opregnede, kunne komme ind under Lovgivningsmagten, men ialtsald har Konfistorium erklæret, at de ikke skulde komme ind under Lovgivningsmagten, det vil ikke have, at slike Ting skulle forelægges Rigsdagen. Om det nu ogsaa virkelig er saa særdeles nødvendigt, at alle de Spørgsmaal, som Konfistorium tilbels ogsaa hentyder til, f. Ex. Spørgsmaalet om Examenskommissioner og Dørlige, ikke skulde komme frem, om det virkelig er saa heldigt, tvivler jeg noget paa; i Virkeligheden har Spørgsmaalet om Examenskommissioner mange Gange været omtalt her, jeg husker, at det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm) ifjor omtalte det flere Gange, og at den høitærede Minister ogsaa kom ind paa det i sine Udtalelser, saa i Virkeligheden kan man ikke tale om, at det er et Spørgsmaal, som hviler, det er et Spørgsmaal, som Aar for Aar kommer op igjen, men som Konfistorium og Universitetet have al mulig Lyst til at lade hvile og begrave for evig; det er imidlertid ikke overordentlig heldigt og viser ikke nogen videre Velvilje fra Konfistorium ligeoverfor de Tanker og Meninger, der gjøre sig gjældende i dette Thing. Jeg tror, at det er godt, at vi saa samlet de gamle Bestemmelser, men om disse ville blive Grundlag for en ny Reform, veed jeg ikke. Jeg tror, at dette Lovforslag indeholder et Stykke Reform, og saa kunde vi jo vente, at Universitetet samtidig med, at det fremsatte dette Forslag, vilde tage andre Universitetsforholds Reform under Overveelse, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at Thinget ikke skal vente noget Saadant fra Universitetets Side, det anser det Nuværende for godt, og derved skal det have sit Forblivende.

Spøss: Det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg har at tilføie. At den Bestemmelse, at den ældste Professor var fritagen for Forelæsninger, enten maatte stadfæstes eller ophæves ved Lønningsloven, var aldeles naturligt, thi den